

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/188/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712212076
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2014:3712212076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Róbert Jankovský, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13 v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a .**

Odporcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 27.09.2012, sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody 175 Eur a nemajetkovej ujmy 110,64 Eur, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Považská Bystrica. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. Navrhovateľ ďalej uviedol, že v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere č. 3170773) navrhol písomným podaním, spísaným procedurálnym postupom podľa ust. § 38 a nasl. Exekučného poriadku zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu. Exekúciu oprávnený navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 3170773 uzavretej s dlžníkom L. B., X.. XX.X.XXXX. Návrh na vykonanie exekúcie súdny exekútor zaevidoval pod spis. zn. EX 821/2002. V rámci uvedeného exekučného konania súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu t.j. Okresnému súdu Považská Bystrica a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd udelil exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5306*004245.

Navrhovateľ spísal dňa 18.11.2010 návrh na zmenu súdneho exekútora a podal tento návrh exekučnému súdu v zmysle § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Napriek tomu, že návrh na zmenu exekútora mal všetky formálne a materiálne podmienky podľa Exekučného poriadku a O.s.p., exekučný súd o návrhu nerozhodol v zákonom stanovenej lehote 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku účinného od 1.12.2006. Exekučný súd napriek tomu, že exekučná vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu v zákonom stanovenej lehote, čím porušil zákon. Navrhovateľ zároveň tvrdil, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia

pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Ako dôkaz na podporu svojich tvrdení navrhol pripojenie súdneho spisu exekučného súdu (Okresného súdu Považská Bystrica) založený pre exekučné konanie vedené medzi navrhovateľom ako oprávneným: POHOTOVOSTĽ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. č.25, Bratislava 811 09 a povinným: L. B., X.. XX.X.XXXX pre vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku povinnej vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 3170773. Opísaný postup exekučného súdu preto hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Navrhovateľ tiež uviedol, že nečinnosť exekučného okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn.: I. ÚS 41/02, III. ÚS 117/02, I. ÚS 13/05). Poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody, po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 18.01.2011 o zmene súdneho exekútora. Skutkový dej bol zavŕšený doručením uznesenia o zmene súdneho exekútora.

Navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Navrhovateľ vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50 Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- Eur. Celkovo vynaložil navrhovateľ vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne sumu 175,- Eur. Táto suma by nezaťažila navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora by dodržal zákonom stanovenú dobu. Ďalej poukázal navrhovateľ na skutočnosť, že k podaniu návrhu na zmenu exekútora pristúpil z dôvodu straty dôvery k pôvodnému súdnemu exekútorovi vzhľadom na jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k riadnej a včasnej ochrane oprávnených záujmov navrhovateľa, ktorý mal odôvodniteľné podozrenie vzniku škody na jeho strane. Keďže exekučný súd ostal po podaní návrhu na zmenu exekútora nečinný, musel navrhovateľ za účelom udržania bonity jeho pohľadávky a jej zabezpečenia usmerňovať exekútora a ďalšie účastné orgány, čo si vyžiadalo aktívnu systémovú správu pohľadávky navrhovateľom.

Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl.6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že nastanú účinky predpokladané ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom súdu dôjde k zmene exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu pohľadávky navrhovateľa. Nesprávny úradný postup vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa rizikám, akými sú skutočnosť, že neskorým ukončením procedúry zmeny súdneho exekútora exekučným súdom mohlo dôjsť k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným alebo k insolvenčii povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv. Ako ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ tiež uviedol:

a. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti;

b. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov;

c. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal navrhovateľ pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,-Sk, t.j. cca 663,88 Eur. Ohľadom primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia navrhovateľ poukázal na viaceré rozhodnutia ústavného súdu vo veci porušovania práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov súdmi v civilnom konaní. Navrhovateľ si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 110,64 Eur za 61 dní, počas ktorých bol exekučný súd bezdôvodne nečinný. Navrhovateľ vypočítal nárok alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu teda 663,88 Eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac.

Navrhovateľ uviedol, že postupoval podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak bez pozitívnej reakcie. Ako dôkaz na preukázanie týchto tvrdení navrhol pripojenie spisu Ministerstva spravodlivosti SR k predbežnému prerokovaniu nároku navrhovateľa na náhradu škody uplatňovanej v tomto konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľ požadoval, aby súd medzitimným rozsudkom v zmysle ust. § 152 ods. 2 veta druhá in fine OSP rozhodol o základe vecí tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske, pretože tento nerozhodol o návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 3170773 (povinnému) L. B., X. XX.X.XXXX, v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote, a následne, aby súd rozsudkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175,- Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 110,64 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporca sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomným podaním zo dňa 27. 8. 2014, pričom návrh navrhovateľa žiadal ako nedôvodný zamietnuť. Poukázal na to, že v návrhu nie sú uvedené relevantné údaje týkajúce sa exekučnej veci (sp. značka, dátumy a pod.) a nie je ani jasný titul uplatneného nároku, teda či žalobca uplatňuje nárok z titl. nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Podľa odporcu všeobecný súd nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, a toto právo má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Podľa odporcu, nárok na súde bol uplatnený predčasne, keďže neuplynulo 6 mesiacov od prijatia žiadosti žalobcu o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody. Okrem toho odporca nedoplnil žiadosť o predbežné prerokovanie nároku o žiadne informácie týkajúce sa výšky škody, kedy sa o škode dozvedel, či podal sťažnosť na prieťahy, neposkytol žiadnu súčinnosť, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, a preto návrh žalobcu nepovažuje odporca za predbežne prerokovaný. Pokiaľ ide o lehotu 15 dní, tá sa podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti na vydanie poverenia. S poukazom na ust. § 9 ods. 2 Zák. č. 514/2003 (v znení účinnom od 1. 1. 2013) odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Podľa odporcu nie je tak preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prieťahov. Navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku materiálnej škody a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytovať náhrada škody v peniazoch. Napokon odporca poukázal na aspekt dobrých mravov. Podľa odporcu je navrhovateľ vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje

nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite, považuje odporca jeho postup za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

V právnej veci súd rozhodol rozsudkom zo dňa 30. augusta 2013 č.k. 7C 188/2012-16, ktorým návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Proti predmetnému rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, na základe ktorého Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 2. 7. 2014 č.k. 8Co 63/2014-42 rozsudok I.st. súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, nesplnenia si poučovacej povinnosti podľa § 120 ods. 4 Os.p. ktorou došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa, jeho právneho zástupcu a odporcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. Svoju neúčast' na pojednávaní pritom ospravedlnili.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, uznesenia Krajského súdu Trenčín zo dňa 19. 2. 2013 č.k. I9NcC 31/2013-23, rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. augusta 2013 č.k. 7C 188/2012-16, uznesenia Krajského súdu Trenčín zo dňa 2. 7. 2014 č.k. 8Co 63/2014-42, písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 17. 9. 2014, písomného vyjadrenia odporcu zo dňa 27. 8. 2014, spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2Er/1013/2008, znaleckého posudku EU Bratislava, Znalecký ústav Bratislava, Dolnozemska cesta I č. I/2014 predloženým navrhovateľom a vedeným na Okresnom súde Pov. Bystrica pod sp. zn. Spr. 680/2014 a zistil nasledovné:

Zo spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2Er/1013/2008 súd zistil, že dňa 14.10.2002 doručil navrhovateľ v procesnom postavení oprávneného súdneho exekútora JUDr. Mária Krasňanová, Exekútorový úrad Považská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému L. B., X.. XX.X.XXXX, za účelom vymoženia pohľadávky 17160,- Sk s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Platobný rozkaz OS Partizánske 4Rob XXX/XX-X zo dňa 15. 8. 2002. Súdny exekútor zaevidoval návrh pod spis. zn. EX 821/2002. Poverený súdny exekútor doručil Okresnému súdu Partizánske dňa 21.10.2002 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a exekučná vec bola na exekučnom súde zaevidovaná pod spis. zn. 3Er/469/2002. Okresný súd Partizánske vydal dňa 22.10.2002 poverenie č. 5305*004245 pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie v zmysle žiadosti exekútora a návrhu oprávneného.

Dňa 23.11.2010 navrhovateľ doručil Okresnému súdu Partizánske v exekučnej veci sp. zn. 2Er/1013/2008 návrh na zmenu súdneho exekútora a za nového exekútora navrhol poveriť JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad Bratislava. Návrh na zmenu exekútora bol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom, neobsahoval označenie spisovej značky, pod ktorým sa konanie viedlo pred exekučným súdom. Okresný súd Partizánske o návrhu na zmenu exekútora rozhodol uznesením č.k. 2Er/1013/2008 zo dňa 18.1.2011, ktorým návrhu na zmenu súdneho exekútora vyhovel.

V exekučnom spise sa nenachádza žiadna urgencia zo strany navrhovateľa za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na zmenu súdneho exekútora ako ani sťažnosť navrhovateľa na prieťahy v konaní adresovaná predsedovi okresného súdu.

Zo záveru znaleckého posudku Ekonomickej univerzity v Bratislave, Znalecký ústav Bratislava, Dolnozemska cesta I č. I/2014 predložený navrhovateľom a vedený na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. Spr. 680/2014 vyplýva, že znalec určil výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach vzniknutej spoločnosti Pohotovosť s.r.o. na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému, pričom na žalobu NZP a NP predstavuje škoda na jednu žalobu 30,76 Eur a na žalobu ZE sumu 31,68 Eur.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase podania návrhu na zmenu exekútora (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Jednou z podmienok konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom je predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 15 zákona. V tejto veci bol podaný návrh na súde skôr než uplynula lehota 6 mesiacov od prijatia písomnej žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ministerstvom. V čase začatia konania teda nebola splnená podmienka na súdne rozhodnutie o nároku, keďže od prijatia žiadosti ministerstvom neuplynula lehota 6 mesiacov. Ministerstvo však nárok navrhovateľa do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti neuspokojilo, a táto lehota uplynula skôr, než súd vo veci rozhodol. Námietku odporcu o nesplnení podmienky predbežného prerokovania nároku vyhodnotil súd ako nedôvodnú. Podľa názoru súdu ide v tomto prípade o taký nedostatok podmienky konania, ktorý je odstrániteľný, a ktorý v konaní bol odstránený tým, že v priebehu konania uplynulo od prijatia žiadosti ministerstvom do dňa rozhodnutia súdu viac ako 6 mesiacov a ministerstvo v tejto lehote nárok navrhovateľa na náhradu škody neuspokojilo. Tým bola splnená podmienka, aby súd mohol vo veci konať a o predmete sporu vecne rozhodnúť, pričom pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Pokiaľ odporca namietal procesné nedostatky žaloby, najmä neuvedenie spisovej značky exekučného konania, ktorou mala byť navrhovateľovi škoda spôsobená, tak je pravdou že žaloba mala nedostatky, no nie také, aby odôvodňovali postup súdu podľa § 43 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ uviedol v návrhu rozhodujúce skutočnosti a z označenia exekučnej veci menom povinného a exekútorou spisovou značkou (EX) bolo možné zistiť, z ktorej konkrétnej exekučnej veci navrhovateľ svoj nárok odvodzuje. Rovnako nebolo potrebné, aby navrhovateľ predkladal listiny z exekučného spisu, keďže tento je spisom tun. súdu a všetky relevantné skutočnosti možno z neho zistiť. Ak navrhovateľ tvrdil, že nemohol uviesť spisovú značku pod ktorou bola exekučná vec vedená na súde z dôvodu, že exekučný súd mu túto spisovú značku neoznámil, zjavne neuvádzal pravdu, keďže v exekučnej veci mu boli doručované písomnosti, z ktorých musela byť zrejmá aj spisová značka.

Námietka odporcu, že žaloba je zmätočná v tom, že nie je jasné či navrhovateľ svoj nárok odvodzuje od nesprávneho úradného postupu, alebo z nezákonného rozhodnutia je neopodstatnená. Navrhovateľ svoj nárok na náhradu škody skutkovo zdôvodnil a nie je potrebné, aby ho zdôvodňoval aj právne. Navrhovateľ svoj nárok zásadne vyvodzoval z toho, že rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora

o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo podľa navrhovateľa vydané po lehote stanovenej exekučným poriadkom. Z toho vyplýva, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok pre nesprávny úradný postup spočívajúci v nedodržaní zákonnej 15 dňovej lehoty resp. pre prieťahy v exekučnom konaní.

Súd na základe tvrdení navrhovateľa, uvedených v návrhu zistil, že tento si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske. Nesprávneho úradného postupu sa mal uvedený okresný súd dopustiť tým, že o návrhu navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v zákonnej lehote. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. zisťoval existenciu podmienok, ktoré zakladajú objektívnu zodpovednosť štátu za vznik škody, a ktoré musia byť splnené súčasne: 1/ nesprávny úradný postup pri rozhodovaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora, 2/ vznik škody a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Na predmetnú exekučnú vec sa vzťahuje zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. Podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný exekučný súd návrh na zmenu exekútora a exekučný súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Ako dôkaz na podporu svojich tvrdení o vzniku prieťahov v konaní navrhovateľ navrhol pripojenie súdneho spisu exekučného súdu (Okresného súdu Partizánske) založený pre exekučné konanie vedené v prospech oprávneného - navrhovateľa proti povinnému: L.Ž. B., X. XX.X.XXXX J. vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.: 3170773.

Súd vlastným šetrením zistil, že ide o spis Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2Er/1013/2008. Vychádzal z toho, že navrhovateľ uviedol v návrhu na náhradu škody meno, dátum narodenia dlžníka, číslo zmluvy o úvere a číslo poverenia exekučného súdu, ktoré zodpovedajú údajom z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske sp.zn. XEr/XXXX/XXXX, vedenom na Exekútorskom úrade JUDr. Márie Krasňanovej pod spis. zn. U. XXX/XXXX.

Z uvedeného exekučného spisu súd zistil, že dňa 20.9.2010 bol na tunajší exekučný súd doručený návrh navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora, o ktorom exekučný súd rozhodol dňa 18.01.2011, t.j. 56 dní po jeho doručení, t.j. 26 dní po uplynutí zákonnej 30 dňovej lehoty. Bolo tým vyvrátené tvrdenie navrhovateľa, že exekučný súd bol 61 dní nečinný pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora. Súd poukazuje na to, že oneskorenie v rozhodnutí o návrhu na zmenu exekútora bolo nepochybne spôsobené do značnej miery aj tým, že navrhovateľ v návrhu na zmenu exekútora neuviedol spisovú značku exekučného spisu, ktorého sa návrh na zmenu exekútora týkal /Er/, hoci o nej musel mať vedomosť, keďže súd predtým vydal poverenie na vykonanie exekúcie a navrhovateľ si ju mohol zabezpečiť dopytom od exekútora, prípadne exekučného súdu. Práve neoznačenie spisovej značky súdneho konania spôsobilo v exekučnej kancelárii časové oneskorenie pri identifikácii exekučného spisu, ku ktorému mal byť návrh na zmenu exekútora priradený. Z rozhodovacej činnosti je súdu známe, že navrhovateľ podal veľké množstvo návrhov na vykonanie exekúcie proti dlžníkom, v jeden deň veľké množstvo návrhov na zmenu exekútora, a musel si byť vedomý, že najrýchlejším spôsobom priradenia každého jedného návrhu na zmenu exekútora k príslušnému exekučnému konaniu je uvedenie spisovej značky súdneho konania. Súd nemohol prehliadnuť fakt, že navrhovateľ ani v návrhu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy opätovne neuviedol spisovú značku súdneho konania exekučného súdu, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, hoci v návrhu na náhradu škody bol schopný uviesť evidenčné číslo súdom vydaného poverenia na vykonanie exekúcie, s tým, že na každom poverení je vyznačená spisová značka súdneho konania, ktorú musel navrhovateľ poznať aj z doručeného rozhodnutia súdu o zmene exekútora, na ktorom bola uvedená. Preto je nepravdivé jeho tvrdenie v návrhu, že uvedená spisová značka súdneho konania mu nie je známa. V kontexte uvedeného potom vyznieva nepresvedčivo tvrdenie navrhovateľa, ktorý v návrhu prezentoval svoj postup pri vymáhaní pohľadávky ako súladný s pravidlami riadneho hospodárenia.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ argumentoval aj tým, že exekučný súd sa pri rozhodovaní o jeho návrhu dopustil zbytočných prieťahov, čím porušil jeho právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a požadoval, aby súd konštatoval porušenie uvedeného práva, súd považuje za potrebné uviesť, že existenciu zbytočných prieťahov v súdnom konaní môže určiť len Ústavný súd SR, ktorý má právomoc rozhodovať o porušení ústavných práv fyzických a právnických osôb. Napriek tomu súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR (I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 38/04), podľa ktorej Dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej je aj zistenie, že sa postup

všeobecného súdu nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

V zmysle uvedených právnych záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky ani rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora 61 dní po uplynutí zákonnej lehoty neznamená automaticky zbytočné prieťahy v súdnom konaní porušujúce Ústavu SR alebo Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Za skutočnú škodu podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa považuje ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v podobe trvalého zmenšenia jeho majetku, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Ušlý zisk podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predstavuje ušlý majetkový prospech, prípadne nerozmnoženie majetku poškodeného, ktoré by bolo možné dôvodne očakávať pri pravidelnom behu vecí, nebyť škodovej udalosti. Navrhovateľ vyčíslil škodu, ktorá predstavuje paušálne určené vecné náklady spojené s činnosťou navrhovateľa uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu exekútora a rozhodnutím o ňom. Ide o náklady, ktoré mal navrhovateľ vynaložiť výlučne v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému v sume 70,- Eur, na udržiavanie a správu informačného systému v sume 40,- Eur, na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom 50,- Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde v sume 15 Eur. Navrhovateľ nekonkretizoval, či uvedené náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk a neuniesol tak bremeno tvrdenia. Súd má z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť, že uvádzané náklady v celkovej výške 175 Eur, prípadne vo výške 125 Eur /po odčítaní 50 Eur za komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom/ uplatnil navrhovateľ aj v iných návrhoch o náhradu škody proti odporcovi v skutkovo obdobných veciach podaných na tunajší súd, a teda ich určil ako paušálne náklady, pričom v návrhoch uvádzal, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami, hmotná škoda pozostáva zo škody spočívajúcej v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca s tým, že vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy.

V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že vzhľadom na to, že navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou, ktorá sa dlhodobo a vo veľkom rozsahu zaoberá spotrebiteľskými úvermi, ktoré spravuje a vymáha, a na túto činnosť nepochybne potrebuje informačný systém, takýto systém musel navrhovateľ využívať nielen počas obdobia od podania návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu, ale aj pred týmto obdobím a po ňom a to nielen na správu a vymáhanie pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých pohľadávok, ktoré neboli exekučne vymáhané. Z uvedeného dôvodu náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca a náklady na udržiavanie a správu informačného systému musel navrhovateľ vynaložiť aj vtedy, ak by exekučný súd o návrhu na zmenu exekútora rozhodol v zákonnej lehote.

V tomto smere navrhovateľ nešpecifikoval o aké pracovné výkony, v súvislosti s ktorými malo dôjsť k vzniku škody, ide, aké náklady na udržiavanie a správu informačného systému mu mali vzniknúť v období od uplynutia lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora až do vydania rozhodnutia o zmene súdneho exekútora, keď malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu súdu, ktoré by inak neboli vznikli, ak by súd rozhodol v zákonnej lehote, k akej komunikácii s pôvodným súdnym exekútorom došlo počas obdobia od uplynutia lehoty na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora až do vydania rozhodnutia o zmene súdneho exekútora, aké urgencie (či už elektronické, listové alebo telefonické) boli zo strany navrhovateľa, resp. jeho zamestnancov exekučnému súdu zaslané, keďže z dôkazu, navrhnutého zo strany navrhovateľa t.j. exekučného spisu, vykonanie žiadnych urgencií nevyplýva. Súd potom musel konštatovať, že navrhovateľ neuniesol nielen dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia ohľadom prípadného vzniku škody. Z predmetného exekučného spisu nijako nevyplýva, žeby v období od podania

návrhu na zmenu exekútora až po rozhodnutie súdu o ňom, sa navrhovateľ telefonicky informoval o stave exekučného konania a taktiež v ňom nie je listinný dôkaz o tom, žeby navrhovateľ poštou urgovoal exekučný súd za účelom rozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora.

Súd zároveň zdôrazňuje, že v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode na strane oprávneného nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona na základe udeleného poverenia oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania za účelom vymoženía pohľadávky oprávneného.

Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal samotný vznik škody, dokazovanie, resp. vyhodnotenia tvrdení o výške škody, ktorá mu mala vzniknúť, by boli nehospodárne. Aj napriek uvedenému sa navrhovateľ nemôže zbaviť dôkazného bremena ohľadom preukázania vzniku a výšky škody tvrdením, že presnú výšku škody nemôže vyčíslíť ani preukázať a neobstojí ani argumentácia navrhovateľa o ochrane osobných údajov, obchodného tajomstva, dôverných informácií. Skutočnú výšku škody treba vždy hodnoverne preukázať tak, aby nedochádzalo k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísl'ovaniu škody. Súd tiež skúmal existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. V danej veci nemožno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a tvrdenou škodou, keď súd mal za to, že žiadna škoda nevznikla a pokiaľ by aj navrhovateľ zdokladoval náklady na udržiavanie a správu informačného systému, nepreukázal by ich spojitosť s nedodržaním lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, t.j. žeby mu náklady nevznikli aj za situácie, ak by bola zákonná lehota dodržaná, keďže pohľadávka je exekučne vymáhaná.

V súvislosti s náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch uplatnenou navrhovateľom súd uvádza, že hoci exekučný súd rozhodol o návrhu na zmenu exekútora po zákonnej lehote, súd bol toho názoru, že oneskorené rozhodnutie v prejednávanej veci nezasahuje do práv navrhovateľa v takej miere, žeby bolo na mieste priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch. Bolo na navrhovateľovi, aby preukázal, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením. V nadväznosti na dôvody navrhovateľa pre priznanie nemajetkovej ujmy súd uvádza, že navrhovateľ nepreukázal, že by v dôsledku doby rozhodovania o návrhu na zmenu exekútora povinný subjekt zanikol. Aj v prípade úmrtia povinného subjektu Občiansky zákonník upravuje postup, podľa ktorého si môže navrhovateľ ďalej uplatniť svoju pohľadávku v dedičskom konaní proti dedičom povinného. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. súdneho exekútora s povinným a tak isto nie je dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože obvykle dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho nesolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní ako aj dôvodom na samotné uzavretie zmluvy o úvere. Pocity frustrácie, úzkosti, neistoty, a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti u radiacích členov navrhovateľa sú pre posúdenie vzniku nemajetkovej ujmy u právnickej osoby bezpredmetné, pretože ujma nevzniká priamo fyzickým osobám, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú. Navrhovateľ nijako bližšie nekonkretizoval zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, neupresnil, v čom a ako oneskorené rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora ovplyvnilo ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Pokiaľ navrhovateľ pri vyčísl'ení náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z nálezov Ústavného súdu SR o zbytočných priet'ahoch a poskytnutí finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na to, že navrhovateľ netvrdil a nepreukázal, žeby sa pokúšal vzniknuté priet'ahy pri rozhodovaní exekučného súdu riešiť sťažnosťou predsedovi exekučného súdu, ktorý mohol zjednať nápravu a predísť tak prípadnej ujme na strane navrhovateľa, pričom uvedená procesná aktivita navrhovateľa, ako jedná z možných účinných právnych prostriedkov ochrany práv, je podmieňovaná práve Ústavným súdom SR pri rozhodovaní o zbytočných priet'ahoch a priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy.

Vzhľadom na skutočnosť, že súd nemal preukázané splnenie všetkých podmienok nevyhnutných pre konštatovanie zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd nerozhodoval o základe veci medzitýmym rozsudkom tak, ako to navrhoval navrhovateľ a rovnako nepriznal navrhovateľovi majetkovú škodu ani nemajetkovú ujmu a jeho návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol. Ak nie je daná zodpovednosť, súd nemôže rozhodovať o náhrade škody či nemajetkovej ujmy. Súd záverom poukazuje na skutočnosť, že v priebehu konania nepristúpil k vykonaniu dôkazu navrhnutého navrhovateľom, a to k znal. dokazovaniu na zodpovedaniu otázky týkajúcej sa interpretácie aplikácie Smernice Rady 93/2013 EHS z 5. 4. 2013 v nadväznosti na justičnú prax a záväznú judikatúru Súdneho dvora EU, nakoľko aplikácia a interpretácia smerníc je s

poukazom na zásadu iura novit curia vecou súdov, pričom ju súdy uskutočňujú v súlade s interpretáciou uskutočnenej Súdny dvorom EU.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a odporcovi ako účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti navrhovateľovi ako účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Z dôvodu, že odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, súd rozhodol tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd zrušil rozhodnutie tun .súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie súd rozhodol podľa § 224 ods. 3 O.s.p. aj o náhrade trov odvolacieho konania. Navrhovateľ si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil. Z uvedeného dôvodu mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.